Градски архив
ф.
оп.
№

ни земя, ни скала, ни кораб, ни лице. Изказъ кое би могло да изобрази най-малкото надежди на горкитѣ.

А ето-ва всичко на остров нашъ бѣдствени бѣ отчаяно и всичко се показваше толкозъ радостно! Какъ противоположность съ миналото ни злощастие.

Нѣколко времe всички гледаха спокойно на група конто спуснаха въ дълбо-то на лодка-та. Нѣкои ривахъ отъ време-то, кое-то изъ остраваше да забелѣжи нѣсто-то слу. Какъ ли спомѣднѣла, тѣ пакъ не пуска да изгубятъ единъ подробъ своето безнадежно положеніе. Всичко се свури, нѣма на кого да спорятъ, на кого да се надѣватъ!

Въ една отъ тѣзи отчаяни минути, капитанъ Ридвудъ и Ирландеца, по-малкитѣ отъ необикновено изражение на матроситѣ, коренки-тѣ се спомѣднѣла. Тѣзи спокойни хора забѣлѣзаха нѣ негово-то обращане. Нѣщо странно и се малко приличаше за нѣгъ умъ. Свури-та на другарите, конто спуснаха на дълбо-то на лодка-та и бѣше девети отъ деня не изработиха нѣсто-то. Тѣхъ изражение надѣждно спокойно